



de lust

Ik denk dat je je vergist. Onze hond ging wandelen.

de schrijver

Een blokje om.

de stervende

Een heel lang blokje.

de schrijver

We moeten iets gedaan hebben

de lust

Iets heel erg fouts.

de trots

Maar we zeggen niet wat

Want we weten niet wat

de schrijver

Maar het zal wel iets geweest zijn.

de lust

Iets heel erg fouts.

de trots

Laten we bij het begin beginnen.

Lees.

de schrijver

HET WOORD IS NU AAN MIJ. HIER MAG IK HARDOP GILLEN.

DAGBOEKEN VERKLAPPEN NIETS.

DAT IS HET PRETTIGE.

STIL.

WAAR ZAL IK BEGINNEN NA DIT ONVERGETELIJKE NUMMER DAT BEVALLING HEET. ZE ZIJN VANNACHT GEBOREN. ALLE VIJF. MIJN GOD, HET ZIJN ER VIJF.

MAG IK HET HARDOP ZEGGEN.

WAT HET IS MET ZOVEEL VOCHT.

MET ZOVEEL BENEN WIJD.

WAT HET IS ALS BIJ DE EERSTE ALLES AL OP BARSTEN STAAT

MAG IK ZEGGEN WAT HET IS ALS HET NIET STOPT ?

ALS ER NA DE DERDE NOG EEN VIERDE KOMT.

EN NOG EEN VIJFDE.

EN ALS HIJ DAN MET EEN DREUN DE DEUR DICHT

SMIJT JE MAN.

DAT HET NATRILT IN JE.

NOOIT MEER.

de trots

Er valt verder niets op ons aan te merken.

We reizen wat.

de oudste

We staan

We reizen wat.

de oudste

We stonden weet je nog.

de lust

En verder niets.

de trots

Niks op aan te merken.

de oudste

Ga maar door.

de schrijver

IK GEEF ZE GEEN NAMEN. ALS JE EEN VIJFLING NAMEN GEEFT, GEBEUREN ER ONGELUKKEN, ZEGT HIJ.

pauze

de oudste

Door.

de schrijver

Mag ik hier wel staan eigenlijk. Met mijn te grote voeten ?

de oudste

Dat is toch je plekje ?

de stervende

Lees door, zei hij.

de schrijver

Straks maak ik wat kapot.

de trots

Ik denk dat we beter kunnen stoppen.

de schrijver

Straks maak ik iets kapot waar jullie heel erg veel van houden.

de oudste

Door.

de schrijver

EN WAT ZAL HIJ GAAN ZEGGEN VAN MIJN BUIK.

DIE BUIK. WAARIN JULLIE JE IN HET GENIEP GENESTELD HADDEN. WAARIN JULLIE

GETRAPT EN GEVLOEKT HEBBEN EN JE MISDRAGEN OP ALLERLEI MANIEREN.

TOT HIJ OP MIJN KNEEEN HING. MIJN BUIK. MIJN MOOIE BUIK.

EN WAT ZAL HIJ GAAN ZEGGEN. MIJN MAN. HIJ HOUDT VAN ME. JAZEKER.

MAAR ZAL HIJ MIJ MIJN BUIK VERGEVEN.

IK HOOP HET. IK HOOP HET VOOR JULLIE MIJN SCHATJES.

de lust

Ik heb om haar gelachen

de stervende

Heb je om haar gelachen ?

de oudste

Nee toch.

de lust

Ik heb om haar gelachen omdat haar buik zo bobbelt als ze gaat zitten.

de stervende

Je hebt haar uitgelachen.

de trots

Nee toch.

de stervende

Of wel.

de trots

Ze doet zo wel open.

de schrijver

Ik had haar een zoen moeten geven.

Vlak voordat ze ons de deur uitduwde had het gekund.

de oudste

Het had gekund.

de stervende

Maar je deed het niet.

de schrijver

Het ging niet.

de stervende

Het ging wel, maar je wilde niet.

pauze

de schrijver

Mijn moeder is lief. Toch ?

Weet ze dat ik het koud heb ?

de lust

We kunnen kloppen.

de trots

Ik zou nog even wachten.

de lust

We kunnen zachtjes kloppen.

de oudste

En als ze komt, wat dan ?

de schrijver

Het is mijn schuld.

de trots

Ze kan me meesleuren naar de groene kamer. Waar de luiken nooit verdwijnen.

de stervende

Naar de kelder.

de oudste

Nee, laat nog maar even.

de schrijver

Ik heb het nog niet koud.

de lust

We hebben gelukkig onze schoenen aan. Nog net tijd voor gehad. En voor de koffers.

de oudste

Beginnen de mensen al te kijken ? Naar hoe alleen ik hier sta ?

de lust

In onze schoenen.

de stervende

Ze kijken niet, want er is niemand.

de trots

Niemand op straat ? Ik moet ze roepen.

de oudste

We moeten ze niet roepen.

Ze zullen gaan vragen.

de lust

Ze zullen op de deur kloppen.

de oudste

En dan doet ze open.

de stervende

Als ze open doet.

de trots

We moeten iets gedaan hebben. Iets heel erg fouts.

de oudste

Ik kan op het stoepje gaan zitten.

Weet je wel, zo met je benen recht vooruit.

de schrijver

Want dat kunnen we lang volhouden.

de stervende

Ik niet zo.

de oudste

Geen muur nodig.

de schrijver

Niks nodig. Niks nodig.

pauze

de oudste

Hoeveel stenen van het hekje naar de deur ?

allen

Vijf.

de oudste

En hoeveel terug ?

allen

Ook vijf.

de trots

Mooie stenen. Als ze nat zijn lijken ze op ijs.

de lust

Een twee drie vier vijf zes zeven, wie wil mij een kusje geven.

de oudste

Het wordt al donker.

de lust

Het wordt weer nacht. De zoveelste.

de trots

Daar kunnen we wel tegen.

de schrijver

Overdag is het minder eng.

de oudste

's Nachts gilt het ongedierte. Zo hard dat je zelfs gaat verlangen naar die rustige leegte die de volgende dag weer je grootste vijand is.

de schrijver

Kunnen we hier slapen ?

de oudste

Eén nachtje misschien.

de lust

Maar niet langer.

Absoluut niet langer.

de trots

Dat hoeft ook niet.

Want morgen mogen we weer binnen.

de schrijver

Dat heeft mama beloofd.

de stervende

En wat mama belooft, dat doet ze ook.

de schrijver

Gaan de lichten nooit aan in dit huis.

de stervende

Nee nooit.

de trots

Jawel. Soms.

de schrijver

Vreemd hé.

de trots

Ze zijn wel thuis. Ze gaan vroeg slapen.

de schrijver

Dat deed ze altijd al. Vroeg slapen.

de oudste

Nergens bang voor te zijn.

de lust

Ze zijn gewoon thuis.